

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN,
B. C. VAN BALEN WALTER, MEJ. J. BECKERING VINCKERS, G. E. GERST.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

22e JAARGANG.

No. 16.

DONDERDAG

29 JAN. 1920.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN.

DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsche Studentenbond.

Logika, Lezingsverslag.

Gedachten en Gedichten.

Op den feestavond van 6 Februari, door Phloda.

Statistiek.

Boeken, die de Student leest.

Vereenigingsleven.

Sociaal-Techn. Ver. van Demokr. Ingenieurs en Architecten.

Ingezonden.

door A. M. Knottnerus.

Technische Hoogeschool.

Afd. der Weg- en Waterbouwkunde.
Examen-uitslagen.

Bijlage.

De witte Vaas.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

Logika.

Donderdag 22 Januari hield de heer K. DE LANGE, voor de Debating-Club „Logika” een lezing over: „ZIONISME”.

Spreker begon als volgt: De wereldoorlog is voorbij en men is in Parijs al meer dan een jaar aan de vredesconferentie bezig. En reeds meer dan een jaar zien de Joden met spanning toe, wat daar ten gunste van hen zal worden beslist. Voor de eerste maal sinds twintig eeuwen komen de Joden als een volk hun nationale rechten eischen en vragen om hun historisch vaderland. De beweging, die daartoe de stoot gegeven heeft, is de Zionistische.

Het Zionisme zegt allereerst, dat het onjuist is, dat Jodendom slechts een godsdienst is, het zegt, dat de Joden een volk zijn. Het is voor alles een Joodsch-nationale beweging.

Twintig eeuwen geleden woonden de Joden in Palestina en vormden een volk; dat is een feit, dat de geschiedenis ons leert. Toen kwamen de Romeinen, verwoestten het land en verdreven het volk. Sedert dien tijd leven de Joden in de landen der verstrooiing, in de Diaspora. Het zijn nu reeds twintig eeuwen en dat zijn ook twintig eeuwen van groot lijden, van verdrukking en verdrijving, van honger en ellende. In de 18^e eeuw veranderde de toestand door de verlichting. Deze verlichting bracht de Fransche revolutie. Deze bracht met zich mede het verkrijgen van burgerrechten door de Joden en de opheffing der ghetti, d. z. ommuurde stadsdeelen, waarbuiten geen Jood mocht wonen. De gele vlek, die zij tot herkenningsteeken moesten dragen, werd afgeschaft. De Joden werden echter nog als minderwaardig behandeld en velen trachtten daarom, meest tevergeefs, hun Jodendom te verloochenen. Een voorbeeld daarvan is Heine.

In O.-Europa, waar de groote massa's der Joden woonden, was de toestand veel slechter. Spr. verhaalt van de gruwelijke manier, waarop hier de Joden werden onderdrukt.

In de ellende toonden de Joden in de geheele wereld zich één, ze bewezen door vlammende protesten en groote giften, zich samenhoorig te voelen.

Spr. toont aan, dat de Joden anders zijn, dan de hen omringenden. Dit leidde ten slotte tot de conclusie, dat de Joden een volk waren, voor het eerst duidelijk omschreven in 1850, in Duitschland, door Moses Hess. De tijd was echter nog niet voldoende rijp voor een beweging.

Intusschen deden de Joden in O.-Europa natuurlijk moeite om hun lot te verbeteren door emigratie. Ze trokken meest naar Amerika, in totaal twee millioen, totdat dit land beperkende maatregelen tegen emigratie in het leven riep. Duizenden werden teruggestuurd naar het land der ellende en bleven zwerven en bedelen in Europa. Om een indruk te geven van den toestand der Joden reciteert spreker het gedicht „Sturm” van Rosenfeld.

Terwijl men het groote Joodsche vraagstuk in W.-Europa begon in te zien en o. a. kolonie's in Argentinië en Palestina stichtte, kwam in Parijs het Dreyfus-proces. Dit proces was de directe aan-

leiding tot het bestudeeren van het vraagstuk en het schrijven van „der Judenstaat” door Dr. Theodor Herzl (1896). Deze stelt het Joodsche vraagstuk als een nationaal „Wir sind ein Volk, ein Volk” zegt hij en ziet de oplossing van dat vraagstuk door het stichten van een Joodsche staat. Spr. wijdt dan aan Herzl nog eenige woorden en vergelijkt hem met Jozef.

Herzl kwam aan het hoofd der nationale, nu genoemd Zionistische beweging en riep in Aug. 1897 een congres bijeen. Op dit congres werden de belangen der Joden door hun vertegenwoordigers besproken en een program opgesteld, kort en krachtig luidende:

„Het Zionisme streeft naar een publiekrechtelijk gewaarborgde woonplaats voor het Joodsche volk in Palestina.”

Op het congres werden ook de grondslagen gelegd voor het Joodsch Nationaal Fonds en de Joodsch Koloniale bank. De Zionistische wereldorganisatie werd gesticht en er werd een sterke propaganda gevoerd. Er waren ook vijanden te bestrijden, n.l. die Joden, die zich wilden assimileeren. Spr. wijst er op, dat de Zionisten daartegen zijn, omdat het minderwaardig en belachelijk is zijn Jodendom te verloochenen. Zij durven Joden zijn. De Zionist begrijpt, dat als hen, die in de diaspora niet kunnen of willen leven, de mogelijkheid gegeven wordt, om gezamenlijk in Palestina te wonen, dan het Joodsche vraagstuk zal kunnen worden opgelost.

Herzl probeerde nu een charter van den Turkschen sultan te krijgen, wat mislukte, toen zocht hij de Europeesche staten voor de Zions-idee te winnen, wat zeer goed gelukte, vooral bij Engeland. Intusschen stierf Herzl in 1904 en men kreeg den tijd van de „penetration pacifique in Palestina.” Met kracht ging men aan het koloniseeren en verbeteren van het land. De oude Joodsche cultuur herleefde. Het Hebreeuwsch kwam weer op als spreektaal. In 1913 werd besloten tot oprichting van een Hebreeuwsche universiteit te Jeruzalem.

Toen kwam de oorlog en bracht zeer veel leed onder de Joden, waarvan spr. nader vertelde. Een lichtpunt was in 1917 de verklaring van den minister Balfour, dat de Engelsche regeering het stichten van een Joodsche „nationaal home” in Palestina sympathiek gezind was en de Zionistische beweging steunen zou. Deze verklaring werd met gejubel ontvangen en sindsdien verwachten de Joden, dat het bereiken van het Zionistisch ideaal via Engeland zal gaan.

De Joden waren eens een volk en Spr. meende te hebben aangevoeld, dat ze het nog steeds zijn. Ze verkeerden als zoodanig in abnormale toestand en de oplossing daarvan is een Joodsch land: Palestina, en daar moeten de Joden dan hard voor werken.

De toekomst ziet Spr. goed in. Gezien de sympathie van alle kanten, zelfs van internationalisten, staat de zaak zeer sterk. Engeland heeft de Balfour-declaratie herhaald en een Joodsch Palestina een „fait accompli” genoemd.

Spr. meent daarmee genoeg verteld te hebben van het Zionisme en wijst er nog op, dat Zionisme in den grond van de zaak niets anders is dan bijv. de Poolsche vrijheidsstrijd, de Boeren-oorlog enz. enz. Alleen heeft ze het voordeel, dat ze niet met de wapenen strijdt en behoeft te strijden. Spr. hoopt, dat de toehoorders dit inzien en eindigt zijn lezing met de Nederlandsche vertaling van het laatste couplet van het Lied der Hope, dat thans het Joodsche Volkslied is, maar het niet blijven zal.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Op den Feestavond van 6 Februari.

D' ellende, die in Weenen wordt geleden,
Zij laat geen schepsel ongestoord.
De Honger en de Dood zijn binn' getreden
En woek'ren onder alle menschen voort!
Studenten krijgen daaraan ook hun deel.
Men wil de stakkers helpen en verzorgen.
Dit kan geschieden ook wel finantieel.
Dan zijn z' een poos tenminste weer geborgen.

Om dien nood toch ook eens wat te lenigen
Gaan er mensch'n in Delft zich flink vereenigen.
't Zijn zoo enk'le burgers en een troep studenten
Doch mee daaraan doen, ook wel burgeressen.

Om te samen mooie dingen te gaan venten.
 „Ach Gott, die Wiener haben nichts zu essen!“
 Zoo kermen zij en noemen zich „het“ D. S. C.
 En let toch wel „de“ Delftsche burgerij.
 Komt, helpt toch allen aan de feestelijkheden mee,
 Dat is zoo goed voor d' eere van *hun* bei!
 Ze feesten slechts in mooie zalen,
 Net versierd, consumptie goed voorzien.
 Maar gij moet óók nog wat betalen,
 't Is toch voor den hongersnood in Wien!

Zoo heeft men fancy-fair en cabaret
 En krijgt tot slot een dansje voor plezier.
 Het wordt een feest voor U, au grand complet.
 Dus lijden daàr, vergoed door vreugde hiër!
 't Is voor beperkte kring toegank'lijk
 Dat wordt er duid'lijk bijgezegd.
 Want vreugd is immers maar vergank'lijk,
 Voor weinig menschen weggelegd.
 Men houdt misschien nog wel wát over
 En helpt dan Weenske studs in bitter lijden.
 Komt mee, al is Uw kracht slechts poover,
 Of, weest sterk en laat U *niet* verleiden!

PHLODA.

*) Noot van de Redactie.

Dunkel ist das Leben, ist der Tod. Laten wij samen klagen.
 Want eigen licht doet ons niet verder zien dan neuslengte.

M.

STATISTIEK.

Boeken, die de student leest.

Als bijdrage tot de kennis van den smaak en den leeslust der studenten en dus van Hoogstderzelve algemeene ontwikkeling hebben wij eens nagegaan, hoeveel en welke werken er gedurende een bepaalde periode uit de Bibliotheek der Sociëteit „Phoenix“ zijn uitgeleend. Tevens kunnen deze resultaten wellicht van dienst zijn bij de keuze van nieuw aan te schaffen boeken.

Alvorens verder te gaan willen wij vooropstellen, dat men de waarde dier uitkomsten niet overschatten moet, want vele uitgeleende werken blijven ongelezen, en de meest gevraagde worden lang niet het meest gelezen, laat staan het schoonst gevonden. Behalve de smaak hebben nog andere factoren invloed op de cijfers. Zoo is men afhankelijk van wat de Bibliotheek biedt, terwijl bepaalde categorieën, zooals tijdschrift-jaargangen en plaatwerken door hun aard en inhoud meer bepaaldelijk geschikt zijn om op de leeszaal genoten te worden.

Als bron van het onderzoek werd gebruikt het uitleenregister der Bibliotheek en wel over het tijdvak van 5 November 1917 tot 2 September 1919, gedurende welke periode de Bibliotheek ongeveer 550 dagen geopend was.

Ongeveer 3000 verschillende werken verlieten de leeszaal, terwijl het totaal aantal uitgeleende boeken ongeveer 10.000 bedraagt zoodat er gemiddeld per dag 18 meegenomen werden. (periodieken vallen buiten deze cijfers).

De gemiddelde leestijd, d.i. dus de gemiddelde tijd gedurende welke een werk afwezig is, bedroeg 18 dagen d.i. 4 dagen langer dan de maximum toegestane tijd!

Het mag ergerlijk heeten, zooals door sommigen met de boeken wordt omgesprongen. Velen brengen de boeken eerst na herhaalde waarschuwing terug; men deelde ons mede, dat in 't afgelopen halfjaar 1000 waarschuwingen zijn verzonden! Door slordigheid raken er boeken weg, enz. Zelfs mocht de Bibliothecaris er een in een boekenstalletje op de Delftsche markt aantreffen.

Wij hebben nu voor bovengenoemde werken nagegaan, hoeveel keer zij zijn uitgeleend en de werken vervolgens gegroepeerd:

10. Systematisch; volgens hun inhoud;

20. Volgens de nationaliteit hunner schrijvers.

En vervolgens hebben wij gerangschikt naar het aantal uitleeningen:

10. De Schrijvers;

20. De Boeken.

Wij zullen hieronder van deze vier lijsten een uittreksel geven en ons veroorloven daarbij eenige kantteekeningen te maken.

I. Systematische Indeeling.

Afdeeling	Aantal	Percentage
I. Nederlandsch	± 8530	85
II. Fransch		
III. Engelsch		
IV. Duitsch		
V. Letterkunde, Kritieken	101	1
VI. Geschiedenis en Levensbeschrijvingen	104	1
VII. Land- en Volkenkunde, Reisbeschrijvingen	103	1
VIII. Sociale Wetenschappen, Onderwijs	234	2,3
IX. Technische Werken, Sport	70	0,7
X. Kunst en Geschiedenis	197	2
XI. Natuurwetenschappen, Hygiëne	194	2
XII. Wijsbegeerte en Godsdienst	403	4
XIII. Prent- en Plaatwerken	21	0,2
XIV. Brochures	43	0,4
	10.000	

Allereerst treft ons het hooge cijfer der afdeeling XII. De belangstelling is met name voor moderne filosofen (Nietzsche 34

keer, Bierens de Haan 20, Casimir's geschiedenis 17, Bolland 12) voor Theosophie (Blavatsky 25, Besant 17) en Spiritisme (de Fremery's handleiding 17).

- De tweede plaats nemen de sociale wetenschappen in, vooral de economen (Treub 22) en talrijke socialistische schrijvers Quack's Geschiedenis 20).

Ook de afdeeling XI geniet groote belangstelling: „De Droom“ van Prof. Freud haalde de 25. Ook gingen vele schrijvers over sexueele hygiëne (Forel 19).

In V werden van Deysse's „Opstellen“ 33 keer uitgeleend.

II. Indeeling volgens de Nationaliteiten.

Nationaliteit der schrijvers.	Aantal.	Percentage.
A. Nederlandsch	3498	35
B. Engelsch en Amerikaansch	1995	20
C. Fransch	1652	16,5
D. Duitsch	1415	14,2
E. Russisch	418	4,2
F. Zweedsch	231	2,3
G. Noorsch	224	2,2
H. Deensch	229	2,3
I Italiaansch	73	0,7
K. Oostersch	60	0,6
L. Spaansch, Grieksch, Roomeensch, Hongaarsch, Poolsch, Finsch	43	0,4
Van onbekende nationaliteit	± 230	2,3

Allereerst ziet men, dat bijna twee derden op rekening der buitenlandsche literatuur komt, die dus een grooten invloed heeft. Van de Nederlandsche schrijvers zijn de kopstukken: van Eeden (171), Borel (155), Couperus (154), Heyermans (131) en Jeanne Reyneke van Stuwe (129).

Vervolgens treft ons het hooge percentage der Engelsch-Amerikaansche groep, waar echter zeer veel middelmatige lectuur tusschen schuilt; Wells (166), Kipling (109), London (107), Wilde (104) en Shaw (98). Het verschil met Fransch treft des te meer, als men bedenkt, dat de Bibliotheek 1500 deelen in de Fransche taal en en 700 in de Engelsche bezit.

De voornaamste Franschen zijn: Zola (160), Rolland (100) en Jules Verne (97).

De Duitschers komen er het slechtst af. Kellermann (103), Stilgebauer (101) en Marie Madeleine (89) zijn de meest gelezenen.

Treffend is het groote percentage der Russische schrijvers, dat vrijwel uitsluitend te danken is aan Dostojewski (151) Gorki (97) en Tolstoi (90), die van de 418 uitleeningen er 338 op hun rekening hebben.

Van de Scandinaviërs treden alleen Ibsen (152) en Selma Lagerlöf (100) sterk naar voren, terwijl het vrij groote percentage der Aziatische auteurs is te danken aan Tagore (30) en aan zeker erotisch Perzisch boek, dat 17 keer ging.

Van de overige groepen is alleen de Fin Linnankoski merkwaardig, wiens „Lied van de vuurroode bloem“ in tien maanden 22 keer de Bibliotheek verliet.

Komen we thans tot de rangschikking volgens het aantal dan krijgen we eerst:

III. Indeeling der schrijvers.

Naam	Nationaliteit	Cijfer 1919	Cijfer 1908
1 van Eeden	N	171	180
2 Wells	E	166	
3 Zola	F	160	308
4 Borel	N	155	225
5 Couperus	N	154	176
6 Ibsen	No	152	
7 Dostojewski	R	151	
8 Heyermans	N	131	145
9 Reyneke van Stuwe	N	129	143
10 Kipling	E	109	120
11 London	E	107	
12 Wilde	E	104	
13 Kellermann	D	103	
14 Stilgebauer	D	101	85
15 } Lagerlöf	Z	100	
16 } Rolland	F	100	
17 Shaw	E	98	
18 } Gorki	R	97	
19 } Verne	F	97	
20 Tolstoi	R	90	133
21 Madeleine	D	89	
22 de Meester	N	87	
23 } van Bruggen	N	86	
24 } Boudier Bakker	N	86	
25 Robbers	N	85	
26 van Gogh Kaulbach	N	84	
27 Querido	N	78	
28 de Balzac	F	71	123
29 Conan Doyle	E	65	
30 van Looy	N	65	
31 Teirlinck	N	64	
32 de Maupassant	F	64	150
33 Streuvels	N	63	95
34 Martin	N	63	
35 Dumas Père	F	59	73
36 Van Schendel	N	55	
37 Strindberg	Z	55	
38 Geyerstam	Z	54	85
39 France	F	53	

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
29 JANUARI 1920. No. 16.

Talrijke Nederlanders slaan op deze lijst een zeer goed figuur al zijn er ook middelmatigen onder. Typisch is dat zij allen nog leven.

Verder valt ons Wells op, wiens eigenaardige lectuur hier wel zeer in trek schijnt te zijn. Treffend is ook dat Jules Verne een zoo hoog cijfer haalde. Men leest hem vrijwel uitsluitend in 't Hollandsch.

Wij wijzen nogmaals op de hooge cijfers door de drie Russen gehaald. Shaw dankt vrijwel alles aan zijn tooneelstukken.

Terwijl de meeste der bovengenoemden hun plaats aan talrijke producten te danken hebben (tot 35) maakten enkelen met een paar boeken vele volgelingen. Wij bedoelen Kellermann en Van Schendel met 5 werken en Robbers en Martin met 4 elk.

In Conan Doyle zien wij den vertegenwoordiger van den crimineelen roman, in Marie Madeleine de representante van het sterk erotische genre, dat echter minder lezers telt, dan men zou verwachten.

De klassieken komen er verbazend slecht af. Wij noemen: Hugo 17, Goethe 16, Shakespeare 11, Shelley 4, Scott 3, Vondel, Bilderdijk, Schiller, Molière en Racine elk één keer.

Homerus vertaald bracht het tot 8.

Misschien is de wijze waarop deze heeren den H. B. scholier tegen heug en meug aangeprezen en ingegeven worden, hier wel eenigszins schuldig aan. Anderzijds houde men in 't oog, dat zij veel in particuliere boekenkasten voorkomen.

Toen wij het onderzoek vrijwel beëindigd hadden wees men er ons op, dat iets dergelijks in 1908 op kleinere schaal door den heer Valckenier Blaauw verricht was. De beschouwde periode was 1 jaar, terwijl de Sociëteit toen 600 leden telde, tegen thans 820.

Wij geven de door hem verkregen cijfers na vermenigvuldiging met $\frac{22}{12} \times \frac{820}{600} = 2\frac{1}{2}$ in de IIIe en IVe tabel.

Zooals men ziet, zijn, met uitzondering van Stilgebauer, alle schrijvers die in 1908 genoemd werden in cijfer gedaald. Enkele leden zeer gevoelige verliezen, met name Tolstoi, Querido en vooral de Maupassant. Zola heeft een groote vraag gehouden, al is hij niet meer N°. 1 van de lijst.

IV. Meestgelezen Werken.

Naam.	Aantal '17-'19.	Aantal '07-'08.
1 Jean Christophe (Rolland)	83	
2 Der Tunnel (Kellermann)	44	
3 De Roman van een Gezin (Robbers)	37	
4 Opstellen (Van Deyssel)	33	
5 Le Feu (Barbusse)	32	
6 Götz Krafft (Stilgebauer)	32	76
7 De Roman van een Student (Robbers)	32	
8 De kleine Johannes (Van Eeden)	32	58
9 Schetsen (Falkland)	31	
10 Armoede (Boudier Bakker)	30	
11 The Woman thou gavest me (Caine.)	29	
12 Der Idiot (Dostojewski)	29	
13 Het ivoren Aapje (Teirlinck)	29	
14 Hofstad (Broedelet)	26	
15 Memoiren (Casanova)	26	
16 De Roman van B. Bandt (Robbers)	26	35
17 Danseresje (Martin)	26	
18 Collage v. Ferd. Volnay (Salomonson)	26	
19 De Nachtbruid (van Eeden)	25	
20 De Droom (Freud)	25	

Deze cijfers zijn de minst betrouwbare van de resultaten. Pas aangeschafte boeken hebben altijd een grootere belangstelling dan ze b.v. 5 jaar later zullen genieten. Voorbeelden hiervan zijn de N°s 1, 5 en 20.

Het succes van „der Tunnel” zal wel aan het ingenieurs-enthousiasme der heeren te danken zijn, terwijl dat van N°. 7 is te verklaren doordat het Delftsche toestanden, zij het ook eenige jaren her, beschrijft. Met genoegen zien we het werk van onze bloemkoolredenaar Salomonson op de lijst prijken. N°s 14 en 15 vertegenwoordigen weer het erotische genre, terwijl N°. 20 de belangstelling voor Freuds theorieën illustreert.

Het meestal tijdelijke karakter van veelgelezen werken treedt sterk op den voorgrond, als we met de cijfers van 1908 vergelijken. Wij geven hier nog even het lijstje van 1908 met er naast de cijfers van 1919:

Naam.	Cijfer 1908.	Cijfer 1919.
Götz Krafft (Stilgebauer)	78	32
De kleine Johannes (Van Eeden)	58	32
Zegepraal (Querido)	50	4
De Graaf van Montechristo (Dumas)	40	17
De Mensch in het Geslachtsleven (Montegaza)	38	8
De Roman van Bernard Bandt (Robbers)	35	26
Hartstocht (Reyneke van Stuwe)	35	2
Ethiek van Liefde en Huwelijk (Ellen Key)	39	4
Bel Ami (de Maupassant)	28	7
Im Liebesrausch (Tovote)	28	2
Fécondité (Zola)	28	5
Also sprach Zarathustra (Nietzsche)	28	20
Schönheit des Weiblichen Körpers (Dr. C. Stratz)	25	4

Zeer sterk is de achteruitgang van Zegepraal en Hartstocht.

Onze algemeene conclusie is, dat het peil der studenten-lectuur thans aanmerkelijk hooger staat dan in 1908. Met name de harts-

tochtelijke en prikkelende werkjes hebben hun klandizie grootelijks zien minderen.

Alvorens te eindigen wenschen wij hierbij onzen hartelijken dank te brengen aan Jan Wemmers, die ons bij dit ingewikkelde werkje met raad en daad ter zijde stond.

C. v. D.

VEREENIGINGSLEVEN.

Sociaal-Technische Vereeniging v. Democratische
Ingenieurs en Architecten.

Afdeeling DELFT.

OPENBARE VERGADERING op 2 en 9 Februari 1920, in de
Kleine Concertzaal van de Stads Doelen.

Spreker: de heer F. M. WIBAUT.

Onderwerp: „Socialisatie van Bedrijven.”

Aanvang 8 uur.

Entrée f 0,25 per keer.

Leden vrije toegang.

De Secretaris,

B. D. H. TELLEGEN. BZN.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie.

Ter opheldering van gerezen misverstand en ter voorkoming van verdere „vermoedens” wilde ik hier gaarne even meedeelen, hetgeen ik reeds mondeling antwoordde aan den Voorzitter van den Senaat van het D. S. C., den heer Gips, toen deze mij ter verantwoording riep, na de vergadering van het T. G. op Maandag 19 Januari, als zouden met mij ook nog andere Corpsleden meegedaan hebben aan een z.g. anti-corps-actie, toen wij verklaarden, evenals de 3 corpsleden in het bestuur van het T. G., te zullen stemmen vóór de eerste door dat bestuur ingediende motie. Na de uiteenzetting verklaarde de heer Gips echter ons standpunt te kunnen billijken. Voorop zij gesteld, dat onze uitspraak over de motie *niets* met een anti-corps-actie te maken heeft.

Wij motiveeren dit als volgt:

Er zijn *algemeene studentenbelangen*, die ten nauwsten, ja soms onafscheidelijk, samenhangen met *studiebelangen* en er zijn *studentenbelangen*, die in verband staan met gezelligheid, andere geestelijke ontwikkeling, lichamelijke ontwikkeling, enz.

Deze laatsten nu worden op 't oogenblik slechts voor een minderheid der studenten behartigd in 't Corps met z'n Senaat en daarbuiten door enkele algemeene studentenverenigingen.

De eerstgenoemde algemeene belangen worden, echter zoo goed als niet behartigd, daar in den tegenwoordigen toestand noch de Senaat, noch de C. C. daartoe bevoegd of in staat zijn:

Daar de bedoelde *motie* van het T. G. bestuur, ('t was *geen besluit of voorstel!*) slechts was, een polsing van de openbare meening van *alle* studenten, (die voor 't allergrootste deel bij de vakverenigingen zijn aangesloten) in hoeverre, zij de behartiging der bovenbedoelde *algemeene studentenbelangen* wenschen opgedragen te zien aan een lichaam, dat *alle* studeerenden direct vertegenwoordigt, had een stemming over zulk een motie zeer zeker recht van bestaan en konden wij met een gerust geweten er vóór stemmen, zonder ook maar eenigszins de belangen van het Corps te benadeelen.

Bovendien was deze stemming veel zuiverder dan een stemming over 't zelfde onderwerp, die eventueel slechts onder den beperkten kring in een Corpsvergadering zou plaats kunnen hebben, daar deze helaas nog niet namens *alle* studenten kan spreken.

Onze bedoeling en hoop zijn wél, dat deze algemeene belangen behartiging later zal kunnen worden overgedragen aan den Senaat, maar dan zal dit pas kunnen gebeuren, wanneer die Senaat namens *alle* studenten kan spreken en vertegenwoordigen en wat nu nog in geen deele 't geval is. Maar daarom zullen wellicht de wenschen uitgesproken in de T. G. vergadering en later misschien ook nog in de andere vakverenigingsvergaderingen, aan het Corps en zijn Senaat doen begrijpen, dat men op hen wacht en is 't dus voor 't Corps van het urgentste belang, om zich zóó te hervormen, dat 't *werkelijk* zich met *algemeene studentenbelangen van alle studenten* kan gaan bemoeien, terwijl de *zuivere studiebelangen* de taak der vakverenigingen zullen moeten blijven.

Met vriendelijken dank voor de plaatsing.

Namens enkele Corpsleden vóórstemmers,

A. M. KNOTTNERUS.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde.

VERSLAG over een PRIJSVRAAG,
uitgeschreven in Juni 1918, en te beantwoorden vóór 15 September 1919 door studeerenden aan een Nederlandsche instelling van hooger onderwijs (ingevolgt art. 37 der Hooger-Onderwijswet).

Op de door de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde in Juni 1918 gestelde vraag is geen antwoord ingekomen.

De Senaat der Technische Hoogeschool,

M. DE HAAS, Rector-Magnificus.

J. NELEMANS, Secretaris.

DELFT, Januari 1920.

Ingenieurs-Examen Januari 1920.

Geslaagd voor:

Electrotechnisch Ingenieur.

H. J. Boon.	J. G. Machwirth.
L. M. Bots.	J. Noordhoek Hegt.
P. de Bruyne.	J. A. van der Poll.
E. C. Demmink.	P. Raven.
E. van Elk.	L. Roelofs.
C. J. J. Ett.	J. C. Romeijn.
H. Everwijn.	F. Stapff, Rzn.
A. H. W. Hacke.	G. H. Wieneke.
U. S. F. Joustra.	

Mijningenieur.

H. Bloemgarten (met lof).	J. van Tijn (met lof).
---------------------------	------------------------

Candidaats-Examen Januari 1920.

Geslaagd voor:

Scheikundig Ingenieur.

H. C. Berends.	J. de Pril.
H. G. Derx (met lof).	B. C. Roeters van Lennep.
L. E. den Dooren de Jong.	G. Schaefer (met lof).
A. van Emmenes.	N. Schuitemaker.
B. R. C. Felix.	M. Spillenaar Bilgen.
Mej. C. M. Jelgersma.	D. A. Tholen.
F. J. J. H. Kurris.	J. Verboom.
J. W. L. van Ligten.	W. de Visser.
A. van der Minne.	P. H. Hermans (met lof).
D. de Miranda.	

Mijningenieur.

G. E. Gerst.	P. C. J. Korte.
W. Th. M. Hendrichs.	Th. Nelissen.
J. W. A. van der Horst.	

ADVERTENTIEN.

N.V. Kleermakerij E. Staal

Dir. C. E. C. PIETERSE.

Den Haag, Lange Houtstraat 20

Telefoon H. 3535.

GEEN UITVERKOOPT

BLIJVEND LAGE PRIJZEN!!!!

Colbert-Costuums van af 100,—.

Coupeur met stalen te ontbieden.

TE KOOP AANGEBODEN:

een Richter Passerdoos,

zoo goed als nieuw.

Te bezichtigen DELFGAUWSCHE WEG 65.

Mr. WILLIAM W. DAVIDSON,
TEACHER OF ENGLISH.

Blind Englishman, educated at the Royal N. College,
London, gives conversation lessons.

Address: 97 ROTTERDAMSCHER WEG, Delft,
(2 minutes' walk past Jaffalaan).

TE HUUR AANGEBODEN:

een gemeubileerde Zit- en twee
Slaapkamers voor 2 Heeren.

Adres: CHOORSTRAAT 3, Delft.

GELEGENHEID TOT

DINEEREN

VOOR 6 PERSONEN à f 1,15.

ADRES OUDE DELFT 120.

C. L. DOORMAN,

Phil. Nat. Doct.'s.

SIMONSSTRAAT 83. — DELFT.

Repeteert Wiskunde, Natuurkunde en
Theoretische Mechanica.

DRINKT:

Grog van B. A. M. Arak

(zeer Oude Batavia-Arak)

de fijnste en meest verwarmende!

DWAZE EN ERNSTIGE INVALLEN

door HANS MARTIN.

Een nieuw boek van Hans Martin, schrijver van „Malle Gevallen” en „Danseresje”.

Van het eerste is de 8e druk, van het tweede de 5e druk verschenen.

Ontspanningslectuur vol zeldzame gezonde humor, waardoor de boeken van Martin in de studentenwereld populair geworden zijn.

Verkrijgbaar in bijzonder fleurig omslag van P. VAN DER HEM.

Prijs ingenaaid f 1.90.

Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr., Binnenwatersl. 33, Tel. 75.